

OTOČ

prosinec č. 28

**OTROKOVICKÝ
ODDÍLOVÝ
ČASOPIS**

SETKÁNÍ SCHOL

V neděli 10. 11. se naše Prvopátečka vydala na přehlídku schol ve Zlíně. Na této akci se sešlo z okolí asi sedm schol (včetně té naší). Bylo to hodně různorodé. Byla tam třeba scholička, ve které zpívaly děti kolem pěti let

a pak zase naše, kde už jsme všichni docela staří :D . Každá schola si natrénovala tři písničky, které tam zazpívala. Naše Prvopá-

MISIJNÍ JARMARK

Letos 20. 10. se v naší farnosti uskutečnila již po třinácté akce s parádní atmosférou - Misijní jarmark, kde se letos podařilo vybrat úžasných **52 600 Kč**. Celý výtěžek poputuje lidem, kteří nemají takové štěstí jako my a žijí v bídě.

Jarmarku předcházely dlouhé přípravy a vyrábění. Tímto moc díky všem, kteří jakoliv přiložili ruku k dílu nebo naše snažení podpořili koupí některého z výrobků. K prodeji byly například záložky, věnce, svíčky, domina, výrobky ze dřeva a spousta dalších.

Už se těšíme na příští rok a doufáme, že se nám tato akce opět tak vyvede!

Janča Ludvíková

tečka měla natrénované písničky: Svítání, Kéž se v našich domech tančí a naši největší hitovku Boží děcko. Zpívání jsme si moc užívali, protože v tom byly různé sólička, krásné nástroje, druhé hlasy a hlavně naše srdíčka. Po zhruba hodině, když dozpívaly všechny scholy byla závěrečná písnička Jsme děti tvé. Tu zpívali všichni, co se přehlídky účastnili. Poté následoval ještě koncert skupiny OBOROH, na který jsme bohužel nešli, protože nás už tlačil čas. Ale i tak to bylo skvělé. Myslím, že budu mluvit za všechny, když řeknu, že jsme si tuhle akci užili na 100% a to hlavně díky Léri a Bětce, které to daly všechno dohromady, i když to nebylo vůbec jednoduché. Všichni máme skvěle vzpomínky a určitě i nějakou tu inspiraci. Určitě s námi můžou počítat i do dalších roků.

Danča Rafajová

VÝLET S LOUDALKOU

Na podzim do naší farnosti přibyla nová kamarádka - želva Loudalka, která si s dětmi ráda povídá na dětských mších sv. a každý pátek navštíví některou rodinu, se kterou doma prožije celý týden. Na sobotu 9. 11. pozvala celou farní rodinu na výlet vlakem do Rožnova pod Radhoštěm.

Vlak Arriva přijel až z Rohatce a v 7.40 jsme odjžděli z otrokovického nádraží. Tento vlak byl speciálně vypravený pouze pro nás - pro více než 100 účastníků od malých dětí až po prarodiče. Ve vlaku bylo veselo a cesta rych-

le a příjemně ubíhala. Mohli jsme si povykládat mezi sebou, hrát hry, zaspívat si kytarové písničky a děti vymalovat obrázek želvy Loudalky. Největším zážitkem bylo nahlédnout do kabiny strojvedoucího. Děti se dívaly, jak se vlak řídí a ovládá a ptaly se na všechno, co je zajímavé.

Po dvou hodinách jízdy jsme vystoupili v Rožnově a společně navštívili skanzen - Valašské muzeum v přírodě. Prohlídku jsme začali v Dřevěném městečku, které je nejstarší částí skanzenu. Protože nás bylo opravdu hodně, museli jsme se rozdělit na tři skupiny. S paní průvodkyní jsme si prohlédli krásné roubené domečky a stavby a dozvěděli se o dřívějším skromném způsobu bydlení a života. Měli jsme možnost ochutnat některé tradiční speciality jako jsou frgály nebo se zahřát medovinou. Prohlídku jsme

zakončili v dřevěném kostelíku sv. Anny, kde se každoročně konají poutě. Okolo kostela se nachází malý hřbitov Valašský Slavín, kde jsou pochovány významné osobnosti (např. Jan Karafiát, autor Broučků nebo Emil Zátopek...)

Poté jsme si mohli projít další dva okruhy - Mlýnskou dolinu a Valašskou dědinu. Viděli jsme stavby, kde se dříve mlelo obilí, kovárnu, školu, větrný mlýn... Většina těchto památek stále funguje a stihli jsme ukázkou při práci v kovárně. Cestou jsme narazili také na několik domácích zvířat. Dříve lidé na vesnici museli hodně a tvrdě pracovat a žili převážně z toho, co si sami vypěstovali.

Po půl druhé jsme se všichni sešli v kostele Všech svatých a zakončili výlet mší sv., kterou sloužil o. Pavel. Vyprávěl nám, že v každém kostele najdete něco zvláštního. Víte, co je zvláštního v rožnovském kostele? Po celý rok tam mají Betlém a najdete ho na stropě kostela.

Ve tři hodiny jsme museli vyrazit domů. Nasedli jsme do vyhřátého vlaku, do kterého jsme se všichni těšili. Děti i se želvou Loudalkou opět využily možnost sledovat jízdu vlakem z pozice strojvedoucího. Děkujeme o. Pavlovi, že vše domluvil a zařídil výlet vlakem. Myslím, že se akce vydařila a bylo nám všem spolu dobře.

Jana Vaclová

GODZONE

VŽDY IŠLO O VIAC, AKO LEN O GODZONE.

„BYLO TO BOŽÍ“

Předposlední listopadový týden probíhala na Slovensku skvělá akce s názvem Godzone Tour. A co to vlastně je? Večerní koncerty, kde návštěvníci zažijí originální hudebně-taneční program, vyslechnou si jedinečné příběhy lidí z celého Slovenska, uvidí interaktivní divadelní scénku, inovativní videoprodukci a mnoho dalšího. Godzone Tour neznamená pouze celovečerní koncert, ale také evangelizaci na náměstích, dobročinnou aktivitu, pomoc Charitním centrům a zábavně-výchovný program na desítkách základních a středních škol.

Z naší farnosti se letos vypravily 2 skupiny – jedna ve čtvrtek do Banské Bystrice a druhá v pátek do Bratislavy. Všichni jsme dojeli plni dojmů a chceme se s vámi podělit o pár postřehů, zážitků, svědectví a prostě všeho, co jsme díky této skvělé akci mohli prožít.

- Bylo pro mě strašně okouzující, když začalo 8 000 lidí zpívat o Ježíši. Při další písničce jsem zas měla pocit, že bych měla poděkovat jedné osobě za to, že tady pro mě vždycky je. Uprostřed písničky jsem jí poděkovala. Šlo vidět, jak si to lidé na pódiu užívali – jen nestáli, ale zpívali, tančili, atd. A poslední velký zážitek je, když jsme se u poslední písničky postavily a začaly jsme tancovat jako správná banda lidí.

- Byla jsem nadšená z té velké energie a spojení. Díky Godzone se sešlo neskutečné množství úžasných lidiček, ze všech vyzařovala radost ze života a já věděla, že je to hlavně díky tomu, že Ježíš byl celou dobu s námi. Odjížděla jsem s velkou dávkou pozitivní energie a se skvělým pocitem, že můžu být součástí takového společenství.

- Celý ten večer mě úplně nakopl a doted', když si na tu nádhernou, příjemnou a srdečnou atmosféru vzpomenu, zahřeje mě u srdíčka. Byl to úžasný zážitek být na jednom místě s tolika cizími lidmi, se kterými vás toho tolik spojuje! Nejsilnější pro mě však byl okamžik, kdy se všech osm tisíc lidiček v jednom momentě společně pokřižovalo.

- Bylo to BOŽÍ. Z celé akce byla cítit obrovská energie a myslím že jsme všichni dorazili domů úplně maximálně křesťansky nabití. Hodně mě dojalo jedno video, kde byla krásně ukázaná síla odpuštění. Atmosféru ani nelze popsat, museli byste zažít tu sílu toho, když u písničky stojí 8000 lidí s rukama nad hlavou a chválí Boha. Jestli někdo váháte, určitě pojedte, slibuju, že nebudete litovat.

- Byla tam super atmosféra. Nejvíc se mi líbila ta chvíle, kdy 8 tisíc věřících zpívalo a prožívalo ty písně spolu. A při tom jsem si uvědomila, jaká je v jednotě síla a stačilo by vlastně jen to, aby tam pár lidí nebylo nebo se vykašlali na tu organizaci a může se to celé rozpadnout. Bylo to skvěle zorganizované a příště bych chtěla jet určitě znova. A vlastně v tom je síla těch pravých křesťanů... nevzdávat se.

· Tenhle zážitek bych doporučila všem. Ta atmosféra je neuvěřitelná, tolik věřících na jednom místě a možnost se nějakým způsobem přiblížit Bohu. Celou dobu nás provázely různé hudební skupiny. Zpěvy prolínala svědectví a choreografie. Doufám, že příští rok pojedeme zase všichni!

· Za mě osobně tohle byla jedna z akcí, která mi otevřela oči. Když od spolužáků slyšíte denně, že je hloupost věřit v něco takového a potom na vlastní kůži zažijete Boží přítomnost v tak velkém rozsahu s tolika lidmi, je to neskutečný pocit. Líbilo se mi, jak na jednom místě tolik lidí mohlo chválit tancem, zpěvem, nebo modlitbou uvnitř sebe. Pro mě osobně byl nejsilnější moment, když se všech 8 000 lidí modlilo Otče náš za kluka, který se ztratil. Určitě plánuju jet i další roky a rozhodně to doporučuju úplně všem, protože zažijete něco, co vám ukáže, jak dobré je chválit Boha.

· Tříhodinová modlitba chval – pastva pro uši i oči, ale hlavně pro duši. Silné příběhy a svědectví, která vás chytanou za srdce, velká inspirace, jak lze evangelizovat hlavně mezi mladými. S povzbuzujícími slovy a modlitbou vystoupil závěrem taky otec Ján Buc, který byl jeden rok u nás v Otrokovicích na Setkání modlitebních společenství.

· Moc mě potěšilo i vystoupení Lamačských chval. Tento rok se autoři Godzone rozhodli přeškrtnout své logo, aby tak dali najevo, že v jejich činnosti šlo vždy o víc než jen o svou značku - v závěru večera se jako opona spustil nápis: IDE O JEDINÉ MENO JEŽIŠ. Ke všemu úžasná atmosféra - prostě to musíte zažít!

· Můžu o tom vyprávět spolužákům – nejsme jen ti, kdo chodí do kostela, ale zažíváme i něco víc!

VÍCE FOTEK A I NĚJAKÁ VIDEO Z GODZONE - BÁNSKÁ
BYSTRICA/BRATISLAVA NAJDETE NA FARNÍ FOTOGALERII -
ZONERAMA.COM/FARNOSTOTROKOVICE

DESKOVÉ TURNAJE

Baví tě deskové hry? Jsi v nich dobrý? Tak teď je tvoje chvíle!

Každý měsíc je zvolená jedna hra, kterou si vždycky můžeš zahrát s kamarády v úterním KVČ nebo pátečním baru. Pokud vyhraješ, nahlásiš se barmanovi, který si tě zapíše. Na konci měsíce jsou vždy vyhlášeni 3 nejlepší hráči podle počtu výher (pokud je počet stejný, výherci se losují). Soutěžíme o věčné ceny, které jsou vždy vypsaný na stránkách oddílu a KVČ facebooku spolu s hrou měsíce. Určitě si to nenechte ujít!

POTKANI NA POLANĚ

Tato akce začala jako každá jiná. Sešli jsme se na nádraží a vydali se vlakem vstříc dobrodružství, na které nikdo z nás nezapomene.

Ve Zlíně jsme měli přestupovat na autobus, který jel do Vsetína. Tušili jsme, že autobusem nepojedeme sami (byl pátek odpoledne). Během čekání v řadě na lístky si někteří z nás stihli koupit i konzumovat kebab, ale i nadále jsme čekali. Nastala naše chvíle, a tak jsme se s nadšením v očích naskládali do autobusu. Byl vcelku plný, hlavně tedy kvůli nám a našim zavazadlům. Cesta byla zábavná už jen proto, že jeden z našich kluků byl natolik okouzlující, že mu jedna holka byla ochotná dát facebook. U nás si však svou reputaci pokazila, protože řekla: „Vy jste skauti, že?“ A vůbec si to nenechala vymluvit. Ve Vsetíně jsme přestoupili na vlak, který jel do Velkých Karlovic. Vystoupili jsme, nakoupili si ještě něco v místním obchůdku (aby bylo večer co mlsat) a vydali jsme se na strastiplnou cestu.

Už po pár minutách chůze jsme se ztratili. Vrátili jsme se a konečně vyrazili správným směrem. Do kopce jsme s sebou vlekli dvě narvané tašky jídla, které nám dávali docela zabrat. Jelikož už někteří měli zkušenosti s blouděním z minulých akcí na Polaně, tak jsme bez zaváhání (a s několika přestávkami) dorazili na místo.

Po příchodu proběhla prohlídka latrín, která byla pro nás velmi důležitá, protože by jsme je sami nenašli. Vybalili jsme se a zahráli jsme venku schovku. Kluci měli dost originální schovky: na špičce smrku, za komínem, na střeše, v boudě plné hřebíků, nebo si zalezli do nejpichlavějšího jehličí, jen aby je nenašli. Po této hře jsme se přesunuli dovnitř, kde nás čekala večeře. Až v tuto chvíli jsem si uvědomil, že to vláčení tašek nebylo k ničemu. Na večeři byly buchtičky s krémem. Po večeři jsme zahráli závodní počítačovou hru, kde jsme měli co nejrychleji ujet trať. Pak už jsme měli volno, takže jsme si šli lehnout nebo za-

hrát ještě nějaké deskovky. Pak už jsme se uložili ke spánku opravdu všichni.

Ráno jsme se probudili do slunného, avšak ne moc teplého rána. Vrhli jsme se se na rozčivku. Všichni jsme sundali trička a proběhli se po louce. Následovala snídaně. Jak jinak než buchtičky od našich maminek. S plným žaludkem jsme se pustili do práce. Dělalí jsme vše, co bylo potřeba. Někdo chystal dřevo, někdo zase odvážel kamení... A protože se nikdo neflákal měli jsme to brzy hotové.

Dozvěděli jsme se, že půjdeme na výlet. Vedoucí nám také řekli, že nic nebudeme po-

trebovat. A tak jsme bez batohů vyrazili na výlet. Během cesty proběhla menší šišková válka a po neskutečně dlouhých třech kilometrech jsme dorazili k rozhledně.

Po chvíli kochání vedoucí rozhodli, že si zahrajeme hru. Dostali jsme vysílačky a rozdělili se na dvojice. Jeden z dvojice šel dolů z rozhledny, druhý zůstal nahoře. Člověk dole si zavázal oči. Měl za úkol jít od nějakého místa k druhému a zase zpátky. Navigovalo se pomocí vysílaček. Patrikovi to však nejspíš nedošlo, protože jako jediný řval dolů bez vysílačky. Někteří zabloudili do lesa, jiní převrátili lavičku, někdo zas vletěl do rozhledny (divím se, že ještě stojí). A aby toho nebylo málo měli pro nás vedoucí ještě jednu hru. Mohli jsme se rozdělit na dvě libovolné skupinky. Přišlo nám to podezřelé, a tak jsme si radši vzali i mladší kluky. Dozvěděli jsme se, že jednoho člena budeme muset donést zpět na polanu. Byli jsme „náhodně“ losování.

Byl jsem vylosován já (Honza Staněk) a Kuba Fabrika. Zkoušeli se různé způsoby jak nosit, ale nenašli jsme způsob, který by byl příjemný jak pro neseného, tak pro nosiče. Naše skupinka hrdě dorazila na Polanu, bohužel ale o 20 minut později než skupinka před námi. Z okna ven vanula vůně guláše, a tak jsme všichni s chutí poobědvali. Následoval polední klid.

Když jsme si dostatečně odpočinuli, hráli jsme spoustu her: běhačku v lese, hru s buzolama, ve tmě jsme hráli šátky (ale s tím, že jsme museli ukořistit co nejvíce sirek). Vyvrcholením večera bylo opékání klobásek, stolní hry a film. Pak už jsme byli dostatečně zničení, abychom hned usnuli.

Ráno jsme se probudili do slunečného dne. Posnídali jsme a začali uklízet a balit věci.

Když bylo vše hotové, vyrazili jsme na mši do Velkých Karlovic, kde byly vánoční trhy. Bylo docela těžké projít celou ulicí až ke kostelu a odolat vůni všech těch dobrot, ale zvládli jsme to. Opustil nás Martáš Janeček, který jel na zápas. Já jsem mu to ale nevěřil, určitě se šel najíst na trhy. Proběhla mše. Po ní jsme vyrazili na autobusovou zastávku, ale jelikož jsme měli dost času, stihli jsme si i něco koupit na trzích. Do Vsetína jsme jeli autobusem, kde jsme poobědvali co zbylo. Poprvé jsem jedl bábovku lžičkou, protože byla úplně na padrt. Dál jsme jeli autobusem do Zlína, a pak už jen trolejbusem do Otrokovic. Zaznělo "cikyciky-cak" a rozešli jsme se do svých domovů.

Honza Staněk

KALENDÁŘ AKCÍ - PROSINEC

---

24 Úterý
Štědrý den

Vánoční dětská
bohoslužba slova
15:30

25 Středa
1. svátek vánoční

Živý Betlém
15:00

28 Sobota
svátek Mládětek

Výšlap na Hostýn
sraz - 7:30 na nádraží
návrat - 15:45

S sebou: děti 50 Kč,
dospělí 100 Kč, vhodné
oblečení, svačina, pití

31 Úterý
Silvestr

Silvestrovský pochod -
kurz přežití
sraz - 9:00 - 9:30
u malenovického hradu

Starším 18ti let
doporučeno vzít s sebou
hrnek, termohrnek nebo
termosku. Na konci trasy
bude za odměnu něco
teplého na zahřátí.

ŽRALOČÍ VÍKEND VE VRACOVĚ

V pátek 22. 11. 2019 jsme se odpoledne sešli na vlakovém nádraží v Otrokovicích. Jeli jsme na víkendovku za O. Josefem do Vracova.

Už na nádraží se objevila první "komplikace", chudák Peťa Skalník musel absolvovat celou cestu s námi sám. Ve Starém Městě nastala druhá komplikace. Kde je náš vlak? My jsme se ale nenechali vykolejit, náš hrdina Peťa zaběhl za budovu a tam náš vlak objevil. Takže do Vracova jsme nakonec dobře docestovali.

Když jsme dorazili na faru, O. Josef už nás čekal. Provedl nás farou a ukázal nám všechny místnosti. Vybílili jsme své krosny, nachystali karimatky a spacáky na spaní, jídlo předali do zkušených rukou do kuchyně a už jsme slyšeli, jak nás vedoucí (to už dorazil i Vojta a Marťas Švehlík) volají na společnou hru. Po večeři, celoroční hře a společné modlitbě následoval zasloužený spánek. Jen s tím místem na spaní to bude muset O. Josef ještě vycytat, fara

ve Vracově evidentně nepočítala s takovým množstvím kluků...

V sobotu, po dobré snídani, jsme si do batohů sbalili svačinu a pití a šli na dopolední výlet. Obešli jsme 8 stanovišť, na kterých jsme po týmech hráli různé hry. Třeba "šátky", "mobilovku", "nohy-ruky", "Belgii", "přetahovanou", ... a stavěli domečky pro zvířátka a farmáře. Když jsme se vrátili na faru, čekal nás výborný oběd a po něm krátký odpočinek. Odpoledne jsme pokračovali ve hraní her na faře. Hráli jsme otázky a odpovědi, pak nám vedoucí četli z knihy o Sametové revoluci a večer jsme hráli Městečko Palermo. Po večeři a společné večerní modlitbě jsme lehli a spali jako dřeva.

V neděli po snídani jsme se trochu pobalili, zahráli hry a šli na mši. Pak už jsme jen dobalili zbytek a po rozloučení s O. Josefem jsme se vydali na cestu k nádraží. Cesta domů už byla bez komplikací, ve vlaku bylo hodně veselo! Na nádraží jsme se rozloučili svým klasickým pokřikem a drazí rodičové si nás celí šťastní rozebrali.

Moc děkujeme Peťovi S., Marťasovi Š. a Vojtovi za úžasnou víkendovku.

P.S. O. Josef vás všechny moc pozdravuje!!!

Fanda Z.

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

V neděli 1. 12. 2019 se po roce opět uskutečnila Mikulášská besídka. Letos to bylo trochu jiné, protože se konala v tělocvičně ZŠ T. G. Masaryka.

Tématem byly tentokrát dopravní prostředky, které různě ztvárnilo ne 5, ale už 6 skupinek našich Tomíků.

Celým programem nás provázeli ztracení

turisti, kteří se snažili najít Mikuláše - Kačka Š. s Lexou. S nimi jsme se v mezičase pobavili například u překážkové dráhy nebo tradičního "Krokouše".

Program byl opravdu různorodý. Naši nejmladší - Maminky s dětmi si připravily "vláček", do kterého se postupně zapojilo široké publikum. Myšky nám předvedly svůj

taneček o letadle a Tygřici se před náma proháněli ve svých vlastnoručně vyráběných autech.

Žabky sehrály napínavý motorkářský závod a Žraloci dokázali, že Bořek Stavitel s Julčou, Týnou, Rolíkem a Maxem opraví opravdu všechno!

Na závěr přišla pohádka o Královně Kolo-běžce v podání našich nejstarších - Sluníček a Potkanů, kde jste mohli vidět perfektní herecké i pěvecké výkony.

Kačka s Lexou nakonec byli úspěšní a (s pomocí všech dětí) se jim opravdu podařilo Mikuláše najít - přišel až k nám i se svým doprovodem. Promluvil nám do duše a za

doprovodu písniček nám (těm hodným) andělci s Mikulášem rozdali balíčky (které letos byly naplněné opravdu dobrými sladkostmi).

Šťastní, že se nám besídka vydařila, jsme se už jenom rozloučili a odjeli domů.

Verča Hejčlová

LETNÍ TÁBOR BÁNOV 5. 7. - 17. 7. 2020

Tábor bude výjimečně o den kratší tj. pouze do pátku (návrat v pozdějších odpoledních hodinách) skrze sobotní křesťanský velký koncert v Maďarsku, na který se budou vedoucí a mládež z farnosti vypravovat.

POTÁBOROVKA

Člověk se ani nestihne vzpamatovat ze všech těch táborových zážitků a už ho čeká potáborovka. Tento rok jsme se (stejně jako loni) vydali do našich milovaných Pačlavic. V hojném počtu jsme se sešli na nádraží a vlakem a hned na to autobusem jsme se přepravili až na místo určené.

Na faře nás pak (poté co jsme se ubytovali) čekaly hned dvě hry na rozehrání. První z nich byla originální obměna klasické hry "na honěnou", jejímž hlavním cílem bylo utéct před průjmem. Následovalo rozřazení do skupinek a večere, u které jsme se dozvěděli vše potřebné ze scénky, kterou si pro nás vedoucí připravili - cílem této víkendovky bylo získat zpátky IQ, které nám během tábora (kdy jsme moc dlouho předstírali hlupáky) uniklo. Načež

si i všechny zbylé skupinky ochotně připravily vlastní vtipné scénky. Konec dne se blížil, ale ještě po večeri jsme si stihli zahrát pár krátkých her nebo třeba zazpívat jednu vtipnou zvířecí písničku/ukazovačku. Pak už nás čekala jenom modlitba a ukolébavka od vedoucích a byl čas jít spát.

Další den ráno nás po snídani čekala výprava podle mapy. Kdo nezabloudil, došel až do cíle v nedalekém lesíku, kde nás čekali vedoucí a svačina. A následně taky další hra - čísla. V pořadí, ve kterém kdo došel, se vybírala stanoviště. Každá skupinka dostala několik indicií které sloužily k vyřešení hádanky (najít pachatele vlakové loupeže) a navzájem jsme si je kradli. Cílem tedy bylo dostat se do co nejvíce stanovišť a odcizit co nejvíce

různých papírků - indicií. Po cestě zpět na faru se každý snažil dojít na kloub vlakové loupeži. Toto snažení trochu komplikovala hra na pozadí s kolíkama na maminky a tatínky, ale aspoň byla sranda.

Po návratu nás čekal výborný oběd, chvilka volna a šifrovací hra převrácená naruby, protože šifry jsme si vymýšleli sami. Do večer

ra jsme si stihli zahrát ještě hodně her a pak přijela Pavča Ovcáčiková, která měla shodou okolností narozeniny, a tak jsme její příjezd oslavili prskavkami a popřáli jí. Připravila si pro nás zajímavou hru jejímž cílem bylo spojit co nejvíc navazujících políček na hracím pláň. Políčka se získávala správným zodpovězením na otázky týkající se písniček. Zahráli jsme si

taky venkovní hru po tmě, kdy našim úkolem bylo najít na zahradě schovaného vedoucího. Naší jedinou nadějí byl zvuk, který vydával, takže jsme museli být úplně potichu. Nebylo to vždycky jednoduché, ale nakonec jsme uspěli.

V neděli jsme šli hned ráno do kostela, pak jsme posnídali buchtu a čaj.

Tato víkendovka byla trochu speciální, protože jsme po ní měli podzimní prázdniny. Proto jsme nemuseli v neděli nikam spěchat a mohli jsme jet domů až pozdě odpoledne. Čekaly nás už jen poslední dvě velké hry, které měly rozhodnout o závěrečném umístění, takže si umíte představit, že jsme do toho dali všechno. Jednou z nich byla hra "roční období", ve které šlo o to co nejdráž prodat a co nejlevněji nakupovat určité suroviny. U té jsme si všichni hodně mákli co se běhání týče.

Umístění bylo těsné. Sláva vítězům, čest poraženým. Po vyhlášení a rozebrání cen jsme si posbírali naše (už sbalené) věci a vydali se na zastávku. Zanedlouho pro nás přijel autobus a ani jsme se nenadáli a byli jsme zpátky v Otrokovicích, kde jsme se po našem rozloučení a rozeběhli se každý domů.

Víkendovka byla super a dokonce i počasí nám vyšlo skvěle. Tímto velké díky vedoucím!

Jožka Ambruz

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH

Zatímco Josef s Marií putovali do Betléma, jeden z andělů svolal všechna zvířata, aby mezi nimi vybral ta nejvhodnější, která budou v chlévě Svaté rodině pomáhat.

Jako první se hlásil lev: "Jen král je hoden sloužit Králi světa!" zavrčel. „Já se postavím ke vchodu a každého, kdo by se chtěl k Ježíškovi jen přiblížit, roztrhám!" „Ne, jsi příliš hrubý," odmítl ho anděl.

Andělovi se k nohám ihned začala lísat liška. Vychytrale ho s nevinným pohledem přesvědčovala: "Nejvhodnější jsem přece já. Každé ráno pro Božího syna ukradnu nejlepší med

a mléko. A Marie s Josefem se se mnou také budou mít dobře. Každý den jim přinesu mláďoučkou slepici." "Ne, ty jsi příliš nepoctivá," namítl anděl.

Po těch slovech před andělem roztáhl svůj nádherný ocas páv. Zamával mu peřím duhových barev před očima a prohlásil: "Se mnou se i obyčejná stáj změní v královský palác, který by jim záviděl i ten nejbohatší panovník!" Ne, ty jsi zase moc pyšný," mínil anděl.

Zvířata předstupovala před anděla jedno po druhém a vychvalovala své největší přednosti. Marně. "Andělovi se nezamlouvalo

ani jedno z nich. Ale všiml si osla a vola. Pracovali na poli u vesničana, který bydlel poblíž betlémské stáje.

Anděl na ně zavola: "A co můžete nabídnout vy?" "Nic," odpověděl osel a sklopil skromně dlouhé uši. "My jsme se nenaučili

ničemu - jenom pokoře a trpělivosti. Všechno ostatní nám přinese jenom rány holí." Vůl však nesměle namítl, aniž by vzhlédl od země: "Ale čas od času bychom mohli odhánět mouchy dlouhým ocasem." Konečně se anděl spokojeně usmál: "Právě vás jsem potřeboval!"

VÁNOČNÍ KVÍZ

V tomto čísle pro vás máme malý kvíz! Při jeho luštění se dozvíte mnohé o Vánocích a o českých vánočních tradicích. Svě odpovědi posílejte Verči Šibravové (sibravova.verca@gmail.com) **do 31. 12. 2019.**

1. 1. 2020 vylosujeme ze správných odpovědí jako novoroční dárek 3 šťastlivce, kteří získají sladkou odměnu. Tak zkuste svoje štěstí!

1. Ve které zemi žil sv. Mikuláš?

- a) Finsko
- b) Francie
- c) Turecko

2. Ve které zemi vznikla tradice vánočních stromečků?

- a) Norsko
- b) Německo
- c) Rusko

3. Víte, kdy se u nás poprvé v domácnosti objevil vánoční stromeček?

- a) 1812
- b) 1874
- c) 1898

4. Tři králové se jmenují:

- a) Kašpar, Martin, Bronislav
- b) Karel, Melichar, Bohuslav
- c) Kašpar, Melichar, Baltazar

5. Co se nám večer na Vánoce ukáže, když se postíme?

- a) zlaté prasátko
- b) Ježíšek
- c) bílá holubička

6. Co se lije do vody, aby se údajně mohla věštít budoucnost?

- a) mléko
- b) železo
- c) olovo

7. Co se má stát, když se v rozkrojeném jablku objeví hvězdička?

- a) za rok se sejdou všichni ve zdraví
- b) splní se ti přání
- c) něco vyhraješ

8. Co tě čeká, když se ti lodička z vlašského ořechu nepotopí a dlouho svítí?

- a) velká sláva
- b) dlouhý a šťastný život
- c) velká výhra

9. Co házejí na Vánoce svobodné holky, aby zjistily, jestli se provdají?

- a) oříšek
- b) střevec
- c) klobouk

REDAKČNÍ TÝM VÁM PŘEJE KRÁSNÉ VÁNOCE A
BUDEME SE TĚŠIT S DALŠÍM ČÍSLEM V ROCE 2020!!!

ČTOČ

OTrokovický Oddílový Časopis

Časopis vydávají turistické oddíly mládeže TOM 1412 a TOM 1419 Otrokovice

Redakce: Vojta Rafaja (rafaja@seznam.cz), Kačka Šibravová (kacka.sibravova@gmail.com),
Verča Šibravová

www.tom-otrokovice.cz • [www.fb.com/TOMICIOTROKOVICE](https://www.facebook.com/TOMICIOTROKOVICE)

Za podpory města Otrokovice

© 2019